

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Nicolai Revsneri Iurisconsulti De Officiis Magistratvs, Et
Svbditorvm In Repub. tàm ciuili, quàm literaria**

Reusner, Nikolaus

Lavingae, 1581

VD16 R 1452

Oratio Secvnda A Ioanne Alberto Ab Anvveil &c. recitata.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb00027814-7

ORATIO SECUNDA
A IOANNE ALBERTO AB ANVVEIL &c.
recitata.

VI PLACERE SIBI
dixit malam famam, be-
nè partam: IOAN-
PHILIPPE FVCHSI
na ille argutè magis
quàm verè mihi hoc di-
xisse videtur: vt senten-
tia mea cum tua oratione, in eo non plane
consentiat. Quod vt ita credam; satis magnas
& fortassis iustas causas habeo: quibus cogno-
tis facillè omnes hos auditores mihi assensu-
ros puto. Sic enim existimo, & sic statuo: fa-
mam vt temerè spargi non solere; ita nec te-
merè eam quenquam subire, aut negligenter
oportere: maximè verò vulgi famam: quæ
quoddam multitudinis testimonium, & quæ
si ventus popularis; qui facillè huc illuc per-
flatur: vt vix vllò modò reuocari amplius
posse videatur; quod in vulgus, tametsi fal-
sum sit, semel ita dimanarit. Quin immo
potiùs bonam famam ab omnibus experen-
dam esse censeo: in primis verò bonorum, &
virtute præditorum; quæ verè sola gloria ma-
minat

minari potest: cuius fundamentum est virtus:
sine qua nihil potest esse laudabile. Quan-
quam enim nullum theatrum virtuti (vt re-
demones) maius est conscientia: quæ opti-
morum consiliorum, atque factorum testis
est in omni vita: qua contenti, & negligere
humana; & sine vilo metu, summa cum ho-
nestate, viuere possumus: tamen si minus no-
stri, at aliorum causa opus esse arbitror; vt si
rumorem bonum non colligere; saltem apud
omnes bene audire studeamus. Nam vt bo-
na cōscientia propter Deum, & nosmetipsos;
ita bona fama opus est nobis propter eos, qui-
bus cum viuatur. Quod rectè omninò, & sa-
pienter in hanc sententiam disputat Aurelius
Augustinus; quum ait: Propter nos consci-
entia nostra nobis est necessaria: propter vos
(Clericos intelligit) fama nostra non pollui-
tur; sed pollet in vobis. Sic duæ res sunt, con-
scientia, & fama. Bona conscientia necessaria
est tibi: bona fama, proximo tuo. Crudelis
est, qui conscientia suæ confidens, famam ne-
gligit. Quòd si non solùm à crimine, verùm
etiam suspitione criminis quàm longissimè
abesse, virum bonum decet: quantò magis in
eo huic elaborandum est; vt non modò infamiam
criminis, licet ea falsa fuerit, quoquo
modo effugiat: sed etiam vt commendatione,
& fama perpetua virtutem, si non maiorem, at
certè illustriorem reddat. Nam opera virtu-

tis, vt Hieronymus testatur, sine fama boni
odoris non satis illustria sunt, & manifesta
quoniam & vbiq; cognoscitur, quisquis fa-
ma teste laudatur; adeoque bona fama in te-
nebris proprium retinet splendorem, auctori
Seneca. Et profecto digna est virtus gloria
tione: quippe propter quam iure laudamur
& in qua recte gloriamur: cuius ea quoque
vis est: vt vel in hoste ea amabilis esse soleat.
Quid? quod honestus rumor, (vt Mimus ha-
bet) alterum est patrimonium? Quid? quod
bona opinio hominum tutior est pecunia
quam damnum appellandum sit, cum mala
fama lucrum; vt idem Mimus scribit. Quis
verò improbius est; quam famam, & existi-
mationem hominum non vereri? Quid tur-
pius, & homine indignius; quam veritatem
& innocentiam suam non tueri? Quorum
illud impudentiae proprium est; quae labes est
totius honestatis: hoc verò iniustitiae; sine
qua nulla virtus consistere potest. Itaque
placet mihi Augustini sententia illa: qui non
audiendos esse dicit eos; qui reprehensi
crimen aliquod, aut potius suspicionem co-
minis; à quo tamen longissimè absunt; con-
tinuò dicunt, sufficere sibi coram Deo confi-
entiam suam: famam, & existimationem ho-
minum de se non imprudenter solùm, verum
etiam crudeliter negligentes: quo ipso occi-
dunt animas aliorum; siue calumniantur
viam

bon
festa
is fa
in te
cton
oria
mur
roqu
bleat
us ha
quod
umia
mal
Qui
exile
d tur
cater
orum
bes d
; fin
itaq
i ne
psi o
n et
; con
onfo
m ho
verit
o occ
ntiur
vian

viam Dei; quibus secundum suspicionem
suam quasi turpis, quæ casta est, displicet vita
sanctorum: siue etiam cum accusatione imi-
tantium; non quod vident, sed quod putant.
Eamque ob causam eum, qui à criminibus
flagitiorum, aut scelerum vitam suam cu-
stodiat, sibi quidem benè facere: qui verò
etiam famam tueatur: eundem in alijs quo-
que misericordem esse idem Augustinus asse-
rit: propterea quòd nobis quidem vita, alijs
verò fama nostra quodammodò sit necessaria.
Quamobrem non solùm maleficiorum su-
spiciones omnes cauere: sed & si quid falsi,
in nos confictum, aut dictum sit, à nobis rur-
sus amoliri; & mendacia famæ redarguere: &
opem iustitiæ implorare; & veritatem causæ
nostræ, innocentiamque liberè testari; eam-
que contra omnium odia quouis modo tueri
omninò debemus: si modò viri boni esse, &
videri volumus. Quod fecisse olim legitur
Caninius ille: qui quum à C. Cæsare, Ger-
manici filio, maiestatis arcesseretur; tanquàm
consciens conjurationis, quæ in eum fuerat
parata: animosè admodum respondit: Si ego
scissem, Cæsar; tu nescisses. Et M. Tullius
quum argueretur; quasi & ipse de Cæsaris cæ-
de aliquid præsensisset: Utinam (inquit) Bru-
tus, & Cassius me ad eam cænam inuitassent:
nihil tunc omnino reliquiarum superfuisset;
quæ nunc nos exercent. Quæ exempla satis
declariant;

declarant; eos, qui tam liberè, & audacè
verba fecerunt, non modo conscientia: sui
sed famæ quoq; magnam habuisse rationem
omniq; cura, & diligentia prouidisse; a
improborum hominum tela, quæ in
coniecissent, aliquò hærent: sed quoq;
modo antè, quàm penetrarent, hebetarentur
aut planè potiùs eluderentur. Neque illud
profectò injuria. Nam, vt vetus habet pro
uerbium; calumniandum est audacè: quo
nam semper aliquid hæret: neque omnino
est irritum, quod vulgus dicitur: quemadmo
dum Aristides sentit in defensione Pericli.
Quod idem sapienter monet antiquissima
Poëta Hesiodus his versibus:

Rumores hominum cures vitare molestos.

Fama, malum est: oritur, surgitq; facillima.

Difficile hanc perferre, graue est sedare coortat.

Irrita nec prorsus volat hæc: quia numè & ipsa

Adeò verum est, quod Aristophanes scri
bit: contra Sycophantæ morsum nullum esse
remedium. Cum quo consentit Diogenes
illud apud Laërtium; qui rogatus, cuiusnam
animantis morsus esset perniciosissimus: Es
feris (inquit) calumniatoris; ex cicuribus
adulatoris. Quò etiam referri debet Salomo
nis illa sententia: quæ in Prouerbijs legitur.
Melius est nomen bonum, quàm diuitiarum
copia: & bona gratia, quàm aurum, atq;
argentum. Et altera illa Siracidæ in Ecclesi
astico

flico: Cura, vt bonum nomen habeas: quod
mille thesauris est longè præstabilius, & ad
perpetuitatem stabilius. Atque hæc quidem
omnia, quæ dixi, vt certa, & omninò vera esse
statuo: ita in eo mihi tecum, mi Sodalis, con-
uenire arbitror: quod ita demum malam fa-
mam non vsque adeò curandam esse putas: si
& virtute parata; & ex inuidia, malevolentia
quæ hominum, quæ nullo alio modo præca-
ueri queat, orta esse dicatur: quam eandem
ferè sententiam habet dictum illud; quod ora-
tione tua comprobasti. Quod igitur reliquũ
est: operam demus sedulo, & diligenter: vt
bonam famam bonorum, quantum in nobis
est, bona semper ratione colligamus: & ve-
ram, solidamque gloriam virtute, & doctrina
consequamur: vtque tales esse omnino studea-
mus, quales haberi velimus: quæ vnica, &
quasi compendiaria via est ad gloriam, secun-
dum Socratem: adeoque vnicum, & longè
maximum amuletum calumniæ, atque inui-
diæ: cuius tamen si aliqua fortassis tempestas
omninò subeunda est: feramus sanè æquo, vt
debet, animo: & in Dei potissimùm bonita-
te, & fide conscientiæ nostræ acquiescamus:
in qua satis est præsidij ad benè beateque vi-
uendum: cui nec fortunæ vis, nec hominum
improbitas multùm obesse poterit. D I X I.

L A V I N G Æ

Excudebat Leonhardus Reinmichalius,